

kor bi vodile letalca nevidne moči, se mu je vselej posrečilo, da se je izognil trčenju ob nebotačnik.

Med tem se je dvignilo v zrak 8 policijskih aeroplavov, od katerih sta poskušala dva, da bi ujela jadorno letalo z vrvo in ga na ta način rešila. Tozadnji poskusi so se izjalovili in skoraj bi bilo ponesrečilo pri rešilnih poskusih eno od policijskih letal. Po polurnem jadrnanju po zraku med nebotačniki se je letalcu posrečilo, da je srečno pristal na vrtu v bolj severnem delu Newyorka. Koj po pristanku je bil drzni letalec aretiran, ker se je pregrešil zoper izrecno prepoved: ogrožati z letalom življenje ljudi.

*

DRUŠTVENE VESTI

Ljutomer. Prosvetno društvo uprizori zadnjikrat v nedeljo dne 29. t. m., ob pol štirih popoldne v Katoliškem domu krasno zgodovinsko igro v štirih dejanjih: »Quo vadis?« Kdor še hoče videti starodavni Rim, vladarja Nerona, njegovo soprogo Popejo, Zigljo, Petra in še nad 50 oseb v rimskih oblekah, naj pride! Zato vabimo tudi ne samo tiste, ki so blizu, marveč tudi bolj oddaljene sosede. Igra se konča o pravem času, da vsi tisti, ki pridejo z vlaki, dosežejo o pravem času vlake za domov.

Sv. Križ pri Ljutomeru. Naše bralno društvo priredi na velikonočni pondeljek v Slomškovi dvorani zgodovinsko igro »Mlini pod zemljo, ali: Zadnje ure poganstva v Rimu«. Sodeluje tamburaški zbor. Moški zbor zapoje venček pesmi »Nebo žari«. Začetek ob treh popoldne. Pridite!

Opiotnica-Čadram. Naše prosvetno društvo se res lahko šteje med najdelavnejše. O razmahu njegove knjižnice se lahko vsak prepriča ob nedeljah pred in po službi božji. In ravno tako dramatični odsek. Podaja redne mesečne predstave, navadno globoke vsebine. Enkrat nas popelje v težke tragične scene,

drugič pa se do solz nasmejemo. Za praznik dne 25. marca nas mislijo iznenaditi s krasno igro »Žrtev spovedne molčečnosti«. Kakor nalašč za postni čas! Vsa čast vztrajnim igralcem, zlasti onim, ki se vsled oddaljenosti borijo z vremenskimi zaprekami. Snuje se že tudi pevski odsek. Delu za narodno prosveto vsa čast!

Polzela. Ena najlepših žaloiger, ki je prav primerna za postni čas, uprizori Prosvetno društvo na cvetno nedeljo dne 29. marca, v dvorani gospe Cizej. Komu še ni znana lepa povest, iz katere je vzeta pretresljiva igra: »Žrtev spovedne molčečnosti« v petih dejanjih?! Ker se bo igrala samo enkrat, zato opozarjamo vse prijatelje, da se predstave gotovo udeležijo. Vstopnina običajna. Začetek ob treh popoldne. Bog živi!

Čadram. Naše Katoliško izobraževalno društvo priredi na cvetno nedeljo, 29. marca, popoldne po večernicah v Društvenem domu gledališko predstavo »Žrtev spovedne molčečnosti«. Igra je prav poučna in spodbudna, dejanje se razvija z napeto in pestro mikavnostjo. Pridite v najobilnejšem številu!

*

DOPISI

Sv. Danijel pri Prevaljah. Kakor iz drugih krajev pišejo zaradi gospodarske krize, tako je tudi pri nas. Tukaj pri nas so bolj slabi planinski kraji. Zato je vsak kmet le v lesu iskal dohodke, da je plačeval davke, obresti in drugo. Zdaj pa les nima nobene cene. Kje bo dobil kmet najpotrebnejše novce? Tako je tudi z nami delavci. Prej, ko je šla lesna trgovina, smo imeli delo tudi po zimi. Zdaj se pa še po leti težko dobi. Ne vemo, kako bo, če se ne bo predručilo. Snega imamo še vedno dosti. Letošnji predpust ni bilo nobene poroke. Ne vem, v čem je krivda. Pri nas se bo delala nova mežnarija, za kar je že tudi skrajni čas.

Sv. Peter pri Mariboru. Ker je ostala ponovna licitacija del za zgradbo ceste Sv. Peter-Ložane III. del brezuspešna, kakor obe prej-

nji, se je šentpeterska občina ponovno obrnila na bansko upravo v Ljubljani, da osvoji predlog okrajnega cestnega odhoda v Mariboru za zvišanje celotnega proračuna, ker ima okraj vsled stališča banske uprave občutno škodo; saj bi bila cesta že lahko zgrajena lani. Upamo, da bo banska uprava prošnjo občine upoštevala, saj je tudi okrajni cestni odbor mariborski mnenja, da ne kaže razpisovati na osnovi sedanjega proračuna še četrto licitacijo, ker bi ista ostala ravno tako popolnoma brezuspešna, kakor dosedanje.

Gornja Sv. Kungota. Dne 12. marca smo pokopali močja poštenjaka Jožefa Dobaja, dolgoletnega naročnika »Slovenskega Gospodarja«. Dve dolgi leti je ubogi revež trpel na bolniški postelji, trpel strašno, a udano. S pokojnim Jožefom Dobajem lega v grob eden izmed najbolj neustrašenih katoliških mož, ki se svojega katoliškega prepričanja nikdar ni sramoval. V času, ko se je trebalo odločiti, kakšno prepričanje v srcu nosiš, je pokojni neustrašen stal vedno na katoliški strani. Ako-ravno siromak, se ni dal nikdar preslepiti z Judeževimi groši, stal je kot skala zvest Kristusovim načelom. Kot pobožni potrpežljivi Job je vdano in voljno trpel, se ni pritoževal in ni godrnjal, tako da so se drugi čudili, odkod zajema ubogi trpin toliko moči. Pravični živi iz vere, in te živi vere je ravno bilo v njegovem srcu obilo. Ravno danes je treba vsestransko razviti zastavo odkritosrčnega katoliškega prepričanja potom katoliške akcije. V tej dobi si, dragi Jože, legel v prerani grob. Vdano in veliko trpljenje te je za nebesa očistilo, da prejmeš mučeniško krono. Kot zidarja so ga nosili gornjekungovski zidarji in ga položili v naročje materi zemlji. Sladko počivaj! Njegovi od žalosti potrti ženi in otrokom pa naše najgloblje sožalje!

Zgornja Polskava. Dne 12. t. m. se je poročil g. Karol Marenc z gđ. Amalijo Vrečko, ki je iz ugledne krščanske hiše in hči cerkvenega ključarja na Bukovcu. G. župnik, ki je bil navzoč, je blagoslovil na novo prezidano hišo in krasne podobe presv. Srca Jezusovega in Marije, katerima sta se novoporočenca posvetila. Naj blagoslov božji spremlja nova poročenca in vso hišo!

Sv. Jakob v Slov. goricah. Smrt posega pogosto s svojo koščeno roko v vrste naših vrlih mož. Tako smo med drugimi dne 13. t. m. po-

kmečkega dekleta, ki je poznalo le resnico in košček sveta ob bistriškem potoku v luči veselja in dobrote. Tako neprisiljeno ljubeznivo mu še ni dovolila rožmarina nobena ženska kakor praprosta Amonova Barbka. Celo srečanje si je ponovil ter poklical v najbolj živi spomin po sto in stokrat na dan.

Tretji dan ga ni zdržalo doma. Dasi je zatrjeval sam pri sebi, da ne bo usmeril korakov proti Prevorju in navzdol proti Bistrici, je to vendar le storil, da se sam ni zavedel, kedaj prav za prav je naletel na starega Amona, ki je sedel zadovoljno na brunu pred mlinom, vlekel ter pihal iz pipe. Stari ga je pozdravil v naprej in ga povabil na klop, slišal je že o njegovi ljudomilosti od Barbke, ki je nekje po opravkih na njivi. Že po prvih besedah je prepoznal stari Drejc, da ima opravka z domače prijaznim graščinskim gospodom, katerega še bo gotovo potreboval, ko bo šlo za listje in drva, gozdiča namreč ni bilo pri mlinu. Kot dolgoletni steklar je ustal s težavo, se oprostil ter izginil v mlin. Vrnil se

je s hlebom domačega kruha in poličkom tepkovca, ki tekne na potu tudi sicer vina vajenemu gospodu. Od dela omajana kmečko delavska dobričina je zaupal logarju in ga prosil pri podajanju poliča iz roke v roko za milostno oko, ko bo rabil izpod njegovega nadzorstva na zimo steljo za dve kravi in drva za kuho in peč. Stari Amon in lovec sta že bila prijatelja, ko se je vrnila Barbka in bila vidno vzradoščena, ko je videla prijaznega graščinskega lovca z očetom pri kruhu in poliču. Ko si je umila z rok zemljo, je utrgala sama na vrtecu rožmarin in ga zataknila logarju na suknjič z opazko, da raste dekliški pušlec tudi za potokom v dolini in ne samo na hribih po grajskih vrtovih. Lovec je bil ponosen na darilce in zrl tako ognjevito ter žareče v dekletce, da je zarudela, povescila oči in polukavala vanj izpod dolgih trepalnic tako sramežljivo ljubko le z enim očesom. V srcih obeh je pač že nekaj tlelo, kar je sililo na dan skozi oči in razodevalo veliko — veliko —!

Gozdar je krenil le pod pretvezo izgovora,

Mostin, moštova esenca za napravo zdrave domače pijače se dobi v drogeriji Kanc-Wolfram, Maribor, Slovenska ulica. 379

Cepljene vinske trte nudi L. trsničarska zadruga v Sloveniji, pošta Juršinci pri Ptuj, žel. postaja Moškajnci. Trte so vskladiščene pri načelniku Jan. Šegula v Ilapovcih, kjer se tudi dobijo sadna drevesa, posebno bobovec. Za trte zahtevajte cenik, ki je brezplačno na razpolago. Kratek naslov za pisma: Trsničarska zadruga, p. Juršinci. 303

Inserirajte!

ložili k večnemu počitku krščansko vzglednega moža Avgušlina Einfalt, posestnika na Ročici, v starosti 52 let. Pokojni je bil vzornega značaja, dobrega srca in dolgo let zvest naročnik »Slovenskega Gospodarja«. Naj v miru počiva!

Sv. Jakob v Slov. goricah. Na sedmini po pokojni ugledni kmetici Genovefi Kurboš so pokopici nabrali 150 Din za novo bogoslovnico v Mariboru.

Sv. Anten v Slov. gor. Umrta je v naši občini posestnica Terezija Roškar po kratki in mučni bolezni. Vsa zdravniška pomoč je ni mogla rešiti prezgodnje smrti. Bila je v najlepši dobi življenja, stara komaj 43 let. Zapušča tri majhne otročice in žalujočega moža. Naj ji svetli večna luč!

Sv. Bečank v Slov. gor. Dve sveži gomili sta nastali kar v enem tednu, v času, ko smo opravljali duhovne vaje, od 1. do 8. marca. Bog si je tokrat izbral prav pridno mladenko Nežiko Rajšp iz Trnovske vasi; nagla pljučnica ji je preirgala nit mladega življenja. V najlepših letih, štela jih je komaj 18, je zapustila minilni svet, vso oporo potrebno in že priletno mater, skrbnega očeta in brata, ki je zdaj še ostal edina pomoč svojim starišem. Veliko faranov žaluje za pridno mladenko, saj je bila z vsakomur prijazna in polna dobrih vrlin. Bela dekleta so jo nesla tja, odkoder bo vrnitev še le na sodnji dan. Ohranimo ji blag spomin! Zelo potrjim ostalim pa ključemo: Najboljša tolažba je vdanost v božjo voljo! — Po daljšem bolehanju in zadnje čase po mučnem trpljenju se je poslovil šolar, prav dober učenec Janez Žunkovič, iz te solzne doline. Komaj 10 let je včaske. Na pokopališče ga je spremljala vsa šolska mladina, ki je po gospodu naučitelju poklonila rajnemu prav lep venec z napisom: Zadnji pozdrav od tvojih součencev! Oba naj v miru počivata! Letos je v dveh mesecih pobrala smrt že toliko, kot lani v polletu. — Kaj lepo so potekle duhovne vaje, ki smo jih omenjeni teden opravili. Tri dni so bili stanovski govori za žene, tri dni pa za može. Viden uspeh se je takoj pokazal v tem, da se bo ustanovila v fari za žene Marijina družba; čez 100 se jih je vpisalo. Može pa so se odločili za Apostolstvo mož in priglasilo se jih je čez 40. Naj presv. Srce blagoslovi sklepe duhovnih vaj!

Sv. Bečank v Slov. goricah. Letošnja neverjetno pozna zima dela velike preglavice kmetovalcem. Sneg se kar ne more ločiti od nas. Tedne in tedne že leži po poljih, na ozimini, ki ji bo prizadel čez vse veliko škodo. Vse s strahom gleda v tekoče leto, kjer se obeta le malo kruha. Prižefvanje in tarnanje je toliko, da človeku mine vsa dobra volja. Pa še prerokovanja povrh, in sicer samo slabo prihodnost obetajoča. A kijub temu ne smemo obupati. Bog, ki na vrabca ne pozabi, ki vsako stvarico preživi, bo v svojem usmiljenju tudi človeku poskrbel potrebnega živca. Tistim, ki nam slabo obetajo, pa povejmo: Taki preroki, ki drugim kruh jejo, sami nič ne vejo! Prihodnje reči zna le Bog! — K vremeniskim neprilikam pa se še pridružijo druge. Občine so namreč dobile odredba, da se bo dekom leta začel izvajati kuluk, ali po našem rečeno: robota, a ne samo na občinskih cestah, kakor je bilo dosedaj običajno, ampak vsak davkoplačevalec, vsak delavec in vsak hlapec bo obvezan, prispevati z denarjem ali z osebnim delom na državnih in banovinskih cestah. Občinski predstojniki imajo s pisarijami glede kuluka dela čez glavo. S strahom gledamo, ali bomo v sedanji gospodarski krizi kos vsem novim bremenom. Mnogo nejasnosti je še v tem, ker ne moremo prav razumeti, kako bi se naj bili primorani k osebnemu delu na banovinskih cestah, ko pa itak že dovolj doklad plačujemo v ta namen. Beremo, da ima naša država toliko in toliko brezposelnih, naj se tem da zaslužek, in ceste bodo v redu. V velikih stiskah je že itak kmečki stan, ne preobremenite ga še bolj!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Turobno so zapeli benediški zvonovi v sredo dne 11. t. m. K večnemu počitku so položili Maričnikovega Toneta, posestnika na Drvanji, v 57. letu njegove starosti. Tri leta se je boril z najrazličnejšimi boleznimi, dokler ga nazadnje ni uničila jetika. Junaško je prenašal te križe in se tolažil s krepčili sv. vere. Veličasten je bil njegov pogreb. Nešteto ljudi ga je spremljalo k večnemu počitku. Saj je bil vzor slovenskega moža. Značajan, pošten, pri vseh priljubljen ter globokoveren. Za vsako dobro stvar je bil navdušen in jo je tudi gmotno podprl. Dolgo vrsto let je bil naročnik »Slovenskega Gospodarja«; svojo družino je tudi posvetil presv.

Srcu Jezusovemu. Zato mu bodi časten spomin in večna luč mu naj svetli!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Tudi pri nas z močno roko vladata zima in smrt. Po novem letu se jih je že 14 ločilo od nas, rojenih pa je bilo le samo 11. Zadnji čas so nas zapustili: kmet Franc Krošl v Župeči vasi v 52. letu; Jakob Jesenko iz Apač je imel šele 48 let. V Sv. Lovrencu je nenadoma preminul stari mežnar Štefan Osenjako, 70letnik, častljiv in splošno spoštovan starček zglednega krščanskega življenja. V Župeči vasi je svojega šele 43letnega gospodarja zgubila Korščeva hiša. Vrli Janez je bil zadnja leta »vizar« ali vodja procesije na Svete gore. Hude bolečine neozdravljive bolezni raka je trpel z veliko vdanostjo v božjo voljo in zaupanjem do nebeške kraljice, h kateri je s tako skrbjo vodil svoje rojake. Nazadnje smo zdaj pokopali očeta Jakoba Zafošnika iz Pleter, starega 73 let, ki sta ga na zadnji poti poleg domačega dušnega pastirja in drugih faranov in znancev spremila njegov sin č. g. Jakob, kaplan v Cankovi, in rojak č. p. Gabriel Planinšek iz Maribora ter brat Blaž, daleč znani zavarovalni uradnik. Naj se snidejo vsi v boljši nebeški domovini in enkrat mi z njimi!

Stojenci pri Sv. Marku. Kruta bolezen jetika nam je umorila vrlega mladeniča Franca Plohl v starosti komaj 26 let. Več let se je zdravil, zdravil se je tudi v zdravilišču Golnik, pa ni bilo več pomoči zanj. Kako je bil priljubljen, je pričal njegov pogreb. Žalujoča mati žaluje za njim, ni imela pri sebi drugega, kakor samo njega, ker njen mož jo je tudi zapustil pred par leti. Zahvaljujemo se tudi dekletom, ki so mu spletle lepe vence na mrvaškem odru, in pevskemu zboru, ki mu je zapel pri odprtem grobu srčno žalostinko. Le uživaj, dragi prijatelj, za svoj trud plačilo pri usmiljenemu Bogu.

Šikole. Dne 10. t. m. je po dolgi in mučni bolezni umrl v ptujski bolnici tukajšnji občeznan Matija Gorčan v visoki starosti 78 let. Blagopokojni je bil velik delavec v javnem življenju. Tako je dosegel s svojim neumornim delovanjem, da je občina Šikole l. 1909 postala samostojna politična občina, pri kateri je bil dolgoletni občinski tajnik. Tajniške posle je vodil tudi pri hranilnici v Šikolah. Z njegovim sodelovanjem se je leta 1893 usta-

Šivalni stroji

znamke

Rasi & Gasser

na 24 mesečne obroke

ROLESA

Puch & Styria

na 10 mesečne obroke

PUCH

motorna
kolesa

na 12 mesečne obroke

kakor tudi dobre stare šivalne stroje od Din 500— in rabljena kolesa od Din 800— naprej, pri

Alojz Ussar

Irgovina s šivalnimi stroji, kolesi in motorji 168

Maribor

Gosposka ulica 20

Guzaj in Barbka v razgovoru.

da ima opravka v lesu na Dobju, preko potoka, v resnici pa bi bil najrajše ostal kar pri Amonu za vedno. Do noči je sedel na bukovem štoru na hribu nad Bistrico in zrl proti mlinu, krog katerega se je sukala danes že vsa njegova Barbka. Prvič v življenju je čutil, kako nekaj blaženega je ljubezen do nepokvarjeno prisrčnega ženskega

bitja, ako začne kapljati na srce tudi odraslega moža, ki je imel doslej opravka le z izmečki ženskega sveta.

Ze pozno v noč se je vzdramil iz sanjarij, kak raj bi užival tukaj na zemlji, ako bi bil kedaj poprej naletel na Barbko. In kaj sedaj? Kako dolgo bo še mogel gledati temu nepokvarjenemu cvetu v oko, ne da bi mu razodel, da on ne spada na gredo njenega srca, ampak na gnojišče? Kaj bi rekla ona in oče, ako bi vedela, kdo in kaj da je? Bo li mogel prikrivati resnico in napraviti vsaj enkrat v življenju par sladkih požirkov iz čaše nedolžne ljubezni? Vsa ta uprašanja so se zaletavala vanj, ko je stopal na povratku po prstih mimo mlina. Na klancu proti Prevorju je zopet nekoliko posedel in se povzpел do zaključka, da za enkrat še nikakor ne sme in ne more na dan z resnico, ki bi bila za dobra dva človeka ob potoku prehuda in prebridka. Pa bil je tudi on človek, ki je preganjal in se boril le proti krivici ter hudobiji in sta mu še bila vedno: poštenost, delo in revščina svetost.

novilo prostovoljno gasilno društvo, v katerem je sodeloval kot tajnik nad 36 let ter bil za svoje zasluge odlikovan s srebrno kolajno. Pokojni Matija je bil tudi zastopnik zavarovalne banke »Slavije«. Povsod je s svojim umnim, vestnim in požrtvovalnim delovanjem užival največje spoštovanje in upoštevanje. K zadnjemu počitku so ga spremili tovariši gasilci iz Šikot in Mihovce-Drgonjavas. Od pokojnika se je ob odprtem grobu poslovil g. Bedrač, kateri je v svojem poslovnem govoru povdaril vzorno krščansko življenje pokojnika ter njegovo požrtvovalno delovanje v vsestranski dobroti cele občine. Blagi pokojnik, uživaj plačilo s svojimi rajnimi prijatelji in soustanovitelji onkraj groba, tam kjer sije rajska svetloba!

Rače. Zalostno so zapeli slivniški zvonovi in nas vabili k hiši žalosti. Tamkaj smo se zbrali okoli mrtvaškega odra, na katerem je počivalo truplo občje spoštovanega in uglednega posestnika Andreja Štern. Rajni je bil po vojni dvakrat izvoljen za župana, ostala leta pa je bil odbornik ter je deloval vedno v prid in blagor občinstva. Kot takemu gre najvišja zasluga za nabavo parne brizgalne, katero si je za časa njegovega županovanja nabavilo naše gasilno društvo, za kar je on zastavil celo svoje premoženje kot poroštvo. Kako je bil priljubljen in spoštovan daleč na okoli tudi izven naše fare, je pokazal njegov pogreb dne 10. t. m., kakor nega že dolgo nismo videli. Doma in ob odprtem grobu mu je moški zbor zapel ganljive žalostinke. Kot podpornemu članu gasilnega društva mu je isto izkazalo zadnjo čast s tem, da se je udeležilo pogreba v polnem številu. Načelnik gasilnega društva je ob odprtem grobu imel govor, v katerem se mu je zahvaljeval za ves njegov trud ter ga priporočal vsem znancem v molitev in mu izročil zadnji pozdrav. Rajni, ki je bil v 64. letu svoje starosti, zapuščal ženo, dve hčerki, katerih ena je poročena s finančnim uradnikom g. Marčičem, druga pa z gostilničarjem g. Gregorcem v Braunšveigu, ter enega sina, katerega čaka domačija. Zalujočim sorodnikom izrekamo iskreno sožalje! Rajni naj počiva v miru!

Oplojnice-Čadram. Tužno so zazvonili zvonovi v lepi naši farni cerkvi dne 6. marca nanznanjajoč, da se je preselil iz doline solz ter vednega boja mož starega kova, pošteni in premnogim dober svetovalec, skozinsko zagovornik katoliških načel, Anton Arbeiter iz Malahorne. Še pred kratkim vesel, je po enotedenski boleznii podlegel, star še le 57 let. Njegove zemske ostanke ni spremljala le mladane vsa domača vas, ampak tudi častno število okoličanov. Domov si šel k Očetu, uživaj zaslužen plačilo! Želimo ti mir in pokoj! —

Kehelj na Pohorju. Dne 5. t. m. je obhajal 60letnico svojega rojstva naš vlč. g. župnik J. Panič. Po štiriletnem bivanju na tukajšnji fari si je pridobil vsled svoje ljubeznivosti polno zaupanje vseh župljanov. Ob tej priliki so cerkveni pevci pod vodstvom g. organista Andreja Lev priredili gospodu jubilantu podoknico ter mu izrazili svoje čestitke. Našemu g. župniku, ki se mnogo trudi za čast božjo ter zveličanje duš, želimo, da ga Bog ohrani še mnoga leta v čilem zdravju in v nezlomljivi volji do dela v vinogradu Gospodovem!

Eraslavče. Veliko zanimanje imajo čitatelji »Slovenskega Gospodarja« za podhistek o Guzaju, s katerim si je pridobil veliko novih čitateljev. — Na zadnjem sejmju je bilo več ljudi okradenih, posebno občutno posestnik M. Kunst iz Polzele, kateremu je neznan tat izmaknil 3400 Din, ki jih je imel pripravljenih

za nakup krave. Priporočamo večjo previdnost, posebno ob času sejma! Ravno tako moramo paziti, če kateri posestnik naroči od agenta ali zastopnika kakšen stroj ali kaj drugega, da mu ne izroči denarja. Neka posestnica v trgu je naročila »Alfo« po zastopniku, kateremu je tudi izročila denar; zastopnik pa je denar pridržal in posestnica je sedaj dobila od tovarne poziv, da mora plačati, če ne bo tožba. Bodite torej zelo previdni pri vsakem naročilu, posebno v sedanjem času, ko je tako slabo za denar. — Ljudska hranilnica in posojilnica v Društvenem domu je naročila domače hranilnike za otroke. Starši, preskrbite jih svojim otrokom, da se bodo naučili varčevati!

Vransko. Hripa je tudi nas obiskala, imeli smo veliko smrtnih slučajev. Za drugo postno nedeljo smo dobili g. kaplana. S tem je dobil pomoč naš neumorno delovni g. župnik dr. Mörtl, ki je dolgo časa oskrboval sam našo obširno in težavno župnijo. Končno vas prosimo, g. urednik, da ne zamerite moji slabi pisavi, ker moja hribovska kmečka roka je po zimi bolj vajena sekiri in cepinu, kakor pa pisavi!

Frankoovo. Poročil se je Anton Čretnik, posestnik in krojaški mojster, ki si je za življensko družico izbral vrlo mladenko Miciko Esih iz ugledne Esihove rodbine v Bukovju. Na veseli gostiji so na pobudo nevestinega starešine radodarni svatje darovali za Slomškov sklad 120 Din z iskreno željo, naj Bog čuva novi par v zakonskem stanu vsega hudega pod zaščito našega velikega Slomškega. — V noči dne 27. svečana so neznan gostje obiskali gostilničarja Franca Fijavža v Društvenem domu ter mu odnesli 1000 Din, nekaj cigar in cigaret, vrhnjo sukno ter namizne prte. O nepovabljenih uzmovih še do sedaj ni duha ne sluha.

Šmarje pri Jelšah. Zadnji »Slov. Gospodar« nam je naznanil, da namerava naše Prosvetno društvo proslaviti 60letnico Finžgarjevo. Prav dobro bi storilo, če bi zamoglo uprizoriti za naše kmečke razmere silno primerno igro »Veriga«. Bi pač mnogoterim oči odprla za spoznanje, kako iz malenkostnih nespornostmi nastanejo premnogokrat nepremostljiva sovraštva in tožbarenja med sosedi, ki izpodkopavajo mir in zadovoljnost ter prepogostokrat beraško palico v roko pritiskajo. — Nekateri naših so bili na Jožefovo v Celju, da se navžijejo prekrasne glasbe »Vnehovzetja« in so se vrnili polni hvale in zahvale. — L. 1898 je na praznik Imena Jezusovega pri nas nastopil službo organista g. Dragotin Zelič. Kolikor le mogoče zvesto in navdušeno jo je izvrševal, nam s svojim lepim milim glasom vse selje pripravljaj, Mater božjo in sv. Roka s svojim zborom proslavljaj ter vedno rad pomagaj pri prosvetnih prireditvah in bil spreten pomočnik v dekanjski pisarni. Lansko aletujo je še veselo prepeval in nam pomagal proslavljati velikonočne praznike, potem pa je zapustil svojo službo in se po 38letnem službovanju podal v zasluženi pokoj. V hvaležnem spominu ohranimo blagega moža in mu iz sreča želimo, naj v svojem lepem domu še prav dolgo vrsto let zauživa tiho srečo vzornega krščanskega družinskega življenja. Bog pa mu daj vrednega naslednika!

Sv. Križ pri Rogški Slatini. Resna zaloigra »Ivanč« je dne 15. t. m. dobro uspela. Igralci so svoje vloge izborno rešili. Občinstvo pa je igri z resnim zanimanjem sledilo. Za sedajni postni čas res izborni užitek! — Deček Rampre, katerega je dne 3. t. m. povozil vlak in ga poškoval na glavi, je že deloma okreval in je že zopet začel obiskovati šolski poduk.

Izjavil je, da se z vlakom nikdar več ne bo igral!

Sv. Rok ob Sotli. Po dolgem bolehanju je umrl dne 23. februarja t. l. Janez Potočnik/kamenarski delovodja, oče 12 živih, večinoma še nepreskrbljenih otrok. Ločil se je od nas v moški dobi 56 let. Bil je dolgoleten naročnik »Slovenskega Gospodarja« ter velik prijatelj dobrih knjig. Slovel je po svoji poštenosti in pravičnosti. Kakor je bil zvest in skrben za svojega delodajalca, tako je bil dober in pravičen do podrejenih mu delavcev. Bil je natančnega in resnbnega življenja. Vsak korak in vsako besedo je premislil. Dolgo let je deloval kot občinski odbornik in ud krajevnega šolskega odbora. Pred dobrim letom je še obhajal v krogu svoje družine slovesno srebrno poroko. Bog mu povrne po njegovih delih! — Dne 9. marca smo izročili materi zemlji Valentina Polajžerja, po domače Hrena, posestnika v Dobovcu, ki je dočakal lepo starost 72 let. Čez tri leta bi bil imel zlato poroko. Vse otroke je krščansko vzgojil. Tri hčerke so v župniji dobre matere in spoštovane gospodinje, sin pa gospodari na domačiji. Pokojni je z veseljem delal na posestvu, zlasti je ljubil vinograd. Tu se je najrajši mudil. Vsako delo je moralo biti pravočasno opravljeno. Srce se mu je radovalo in oko se je veselja iskriilo, ko je gledal v jeseni s težkim grozdjem obložene šparone. Naj uživa plačilo pri nebeškem Vinogradniku!

Sv. Ema-Pristava. V nedeljo dne 8. marca sta imela pri nas ustanovni sestanek Kmetijske zveze gg. dr. Ogrizek in Turk. Prav je, da smo tudi pri nas spoznali potrebo po kmečki stanovski organizaciji, saj imamo dosti težav, ki jih bomo le s skupnim nastopom lahko odpravili. Vino ne gre v denar, živina tudi ne, davki in dolgovi pa nas vedno bolj tlačijo. Zato pa, čim več nas bo skupaj v naši Kmetijski zvezi, tem več bomo dosegli. — Pred kratkim je odnesel nek nepridiprav iz tukajšnje farne cerkve lep oltarni prt; tak obisk je imela naša cerkev že parkrat. Kaj vse nekaterim prav pride! — Letošnji predpust je pripeljal precej parov v zakonski san; v nekaterih hišah sta bili kar po dve poroki. Bog daj srečo!

Sv. Peter pod Sv. gorami. V nedeljo dne 22. t. m. je umrl pri nas po dolgi ter mučni boleznii trgovec in posestnik g. Martin Jug. Rajni je bil občje priljubljen ter spoštovan in že več let priklenjen na postelj, ker ga je ohromela kap. Blagopokojni je bil tast g. marib. župana dr. Juvana in sodnega svetnika Pečnika. Rajnemu oštani ohranjen časten spomin, zalujoči soprogj in hčerkama naše iskreno sožalje!

*

Znameniti zapravljlvc.

Na Madžarskem.

Na Madžarskem baš sedaj veliko govorijo o družini Esterhazy. Družina posedla neizmerna bogastva in med drugimi tudi posest 300.000 oralov. Člani teh bogatašev se trudijo, da bi veljali v poveljni dobi za — največje zapravljlvice.

Pred kratkem je podpisal 27letni grof Tomaž Esterhazy menico v iznosu 200.000 pengov, kar pomeni za današnje hude čase znatno svoto. Ko je omenjena menica zapadla, je izjavil grof: »Se ne spominjam natančno, če sem podpisal menico pred tremi meseci. A ker gre le za borih 200.000, jo bom tudi izplačal takoj.«